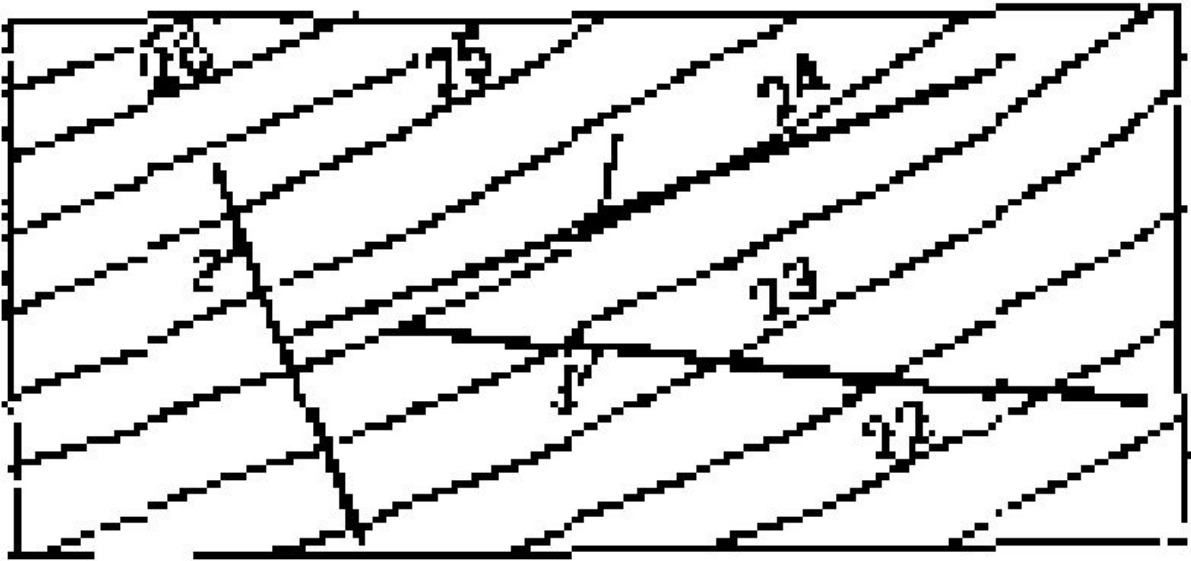

Тема 6. ГОРИЗОНТАЛЬНЕ І ВЕРТИКАЛЬНЕ ПЛАНУВАННЯ ВУЛИЦЬ І МАЙДАНІВ

1. Задачі горизонтального і вертикального планування
2. Методи вертикального планування
3. Відведення води з вулиць

Планове положення вулиць визначається, як правило, у ГП міста, тому під час проектування вулиць можливість варіантного трасування майже завжди обмежена. Проектувальник змушений приймати інженерні рішення без яких-небудь змін у плані.

На планове положення вулиці чи дороги значно впливає рельєф місцевості. Тому горизонтальна орієнтація вулиць має проводитись на етапі розробки КТС або ГП міста з аналізом можливих ускладнень вертикального планування (наприклад, при складному рельєфі з крутими схилами, які перевищують нормовані значення поздовжніх похилів ВДМ).

Варіанти трасування доріг на схилах:

1. **уздовж схилу з мінімальними поздовжніми похилами** (так доцільно розташовувати головні вулиці міста зі значною інтенсивністю руху (при великих поперечних похилах будівлі з обох боків вулиці будуть розташовуватися на різних рівнях, що може призвести до необхідності будівництва підпірних стін або укосів)
2. **перпендикулярно до схилу (від підніжжя до вершини)** (так слід прокладати вулиці місцевого значення невеликої довжини з поздовжніми похилами до 90 ‰)
3. **по діагоналі схилу (з дотриманням заданого значення поздовжніх похилів)**

Крім задоволення **транспортно-експлуатаційних вимог**, вулиця має **забезпечити необхідний рівень БР і відповідати естетичним потребам** (плавне розкриття панорами вулиці на заокругленнях створює кращі умови для роботи водіїв, тому криволінійні ділянки вулиць бажано проектувати з великими радіусами порівняно з їхніми значеннями, визначеними з умов забезпечення стійкого руху).

Оптимальне розміщення ВДМ на відведеній території може бути успішно виконане тільки при сумісному її проектуванні у горизонтальній і вертикальній площинах.

Вертикальне положення ВДМ, з одного боку, має бути підпорядковане рельєфу місцевості, з іншого - задовольняти вимоги транспорту і пішоходів.

Вертикальне планування - це штучне перетворення існуючого рельєфу місцевості для:

- забезпечення надійного водовідводу з території, що планується;**
- забезпечення умов руху ТЗ з точки зору подолання ними підйомів і додержання БР;**
- надання рельєфу території, що планується, архітектурної виразності.**

Важлива умова при розробці проекту вертикального планування - прийняття найбільш ефективного містобудівного рішення без значних змін рельєфу (бажано зберігати існуючі форми рельєфу, зелені насадження, рослинний шар ґрунту, зводити до мінімуму обсяг земляних робіт, додержуючись балансування насипів та виїмок).

Каркасною основою для вертикального планування території міста є мережа основних вулиць і доріг, взаємопов'язаних між собою похилими площинами, що забезпечують рух ТЗ і водовідвід. Відносно вертикального положення ВДМ плануються також прилеглі до неї міські території.

Вихідні дані для вертикального планування ВДМ:

- топографічний план у горизонталях;
- матеріали інженерно-геологічних розвідувань;
- зйомка інженерних комунікацій;
- матеріали інженерної підготовки територій; характеристики забудови ;
- характеристик окремих інженерних споруд (дамб, шляхопроводів, мостів тощо).

Крім вивчення матеріалів, проводиться загальне обстеження території в натурі.

Вивчення матеріалів розвідувань і обстежень дає можливість встановити:

- напрямки стоку і способи відведення дощової води;
- допустимі для руху транспорту поздовжні похили на магістральних вулицях;
- місця для найбільш зручного пересічення основних магістралей між собою і з залізницями;
- ділянки територій, які слід підсипати ґрунтом при їх забудові та ділянки, з яких цей ґрунт у процесі планування можна одержати;
- місця випуску поверхневої та підземної води з водостоків в річку, яри чи балки.

Методи вертикального планування

Метод числових відміток в основному використовують на першій стадії проектування - при розробці схем вертикального планування ВДМ міста чи району, жилих кварталів або територій великих промислових підприємств).

Сутність методу: на плані вулиць чи проїздів на території в характерних точках наносять проектні відмітки, напрямки та значення поздовжніх похилів. Відмітки наносять по осі вулиць чи проїздів в точках перетинання їх з іншими вулицями, в точках змін похилів, на мостах і шляхопроводах, у місцях значних підсіпок або зрізання ґрунту.

Рельєф території, запроектований методом числових відміток, важко сприймається при аналізі проектних рішень і тому вважається не досить ефективним.

Методом профілів найдоцільніше користуватись під час проектування лінійних споруд (ВДМ, трамвайних колій, підземних комунікацій).

Наявність поздовжнього і поперечних профілів лінійної споруди досить повно характеризує її конструкцію і дає змогу точно відтворити її в натурі. Профілі для проектування розмічають в основному на проїздах.

Проектування поздовжнього профілю вулиць починають з нанесення проектних відміток на перехрестях вулиць, на розі кварталів, біля входів у будівлі, в точках примикання до проїзної частини вулиці внутрішньоквартальних проїздів тощо.

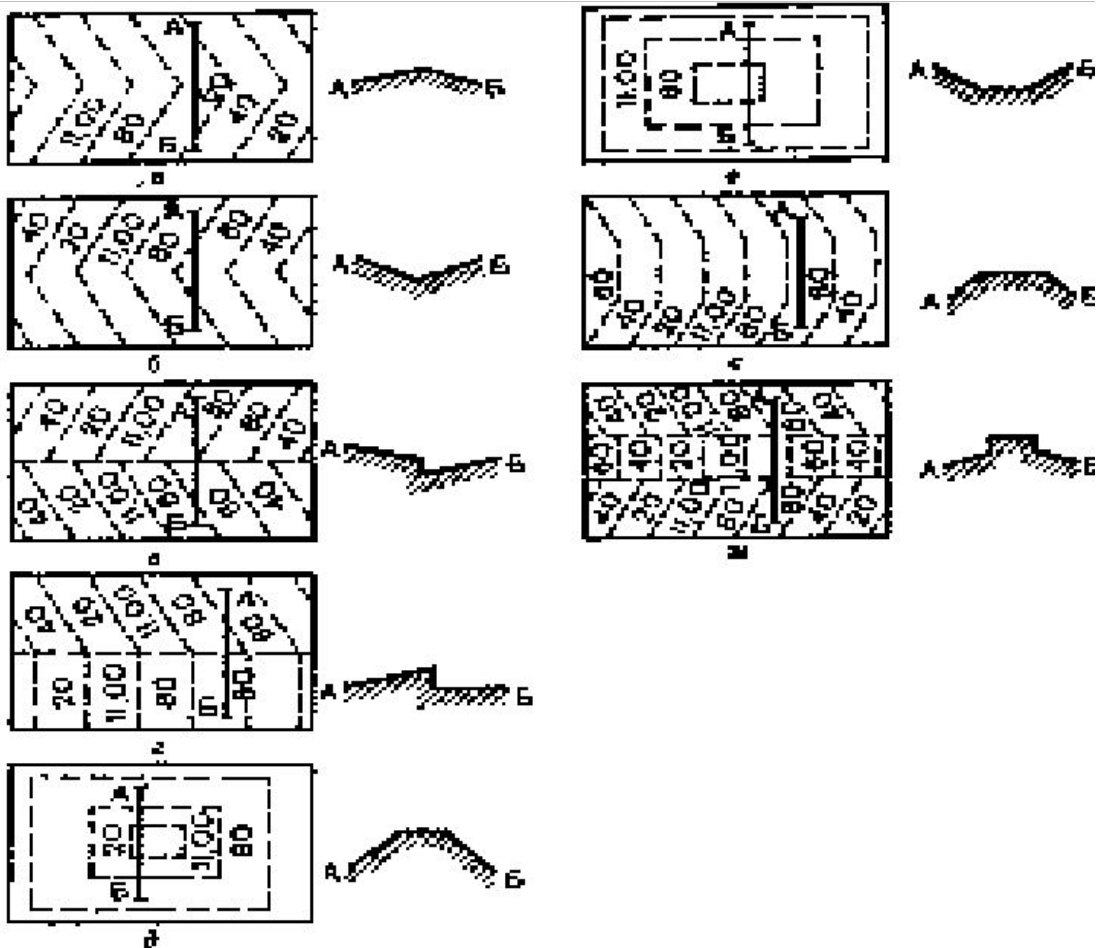
Недолік цього методу - неможливість наочного уявлення проектного рельєфу поза межами профілів-розрізів.

Метод проектних горизонталей

використовують під час детального проектування вертикального планування.

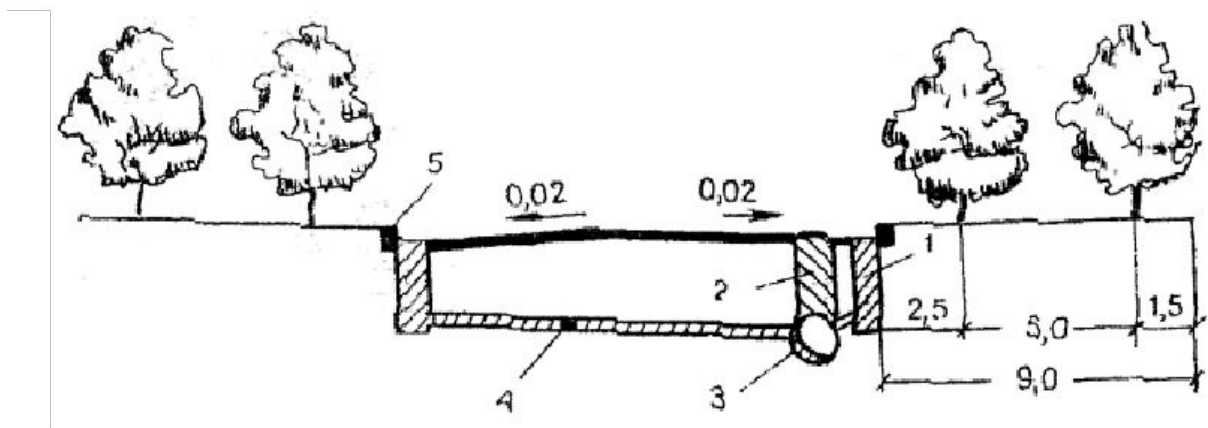
Запроектовану поверхню на плані вулиці зображують за тим самим принципом, що і рельєф на картах: проектні горизонталі є проєкціями ліній, створених перетинанням запроектованої поверхні з горизонтальними площинами, розміщеними одна над другою на однаковій висоті.

Вигляд проектних горизонталей залежить від форми запроектованої поверхні (відстані між горизонталями характеризують похил, а злам указує на те, що поверхня має кілька схилів; розриви й зміщення горизонталей біля конструктивних елементів указують на наявність вертикальних перепон (стінок, бортів, огорож), висота яких обчислюється різницею відміток двох горизонталей, розміщених з обох боків)

Відведення поверхневих вод у містах здійснюється відкритими, змішаними і закритими водостічними системами.

Відкрита система водостоку складається з лотків, водовідвідних каналів, труб і містків на переїздах. У більшості випадків в якості лотка використовують крайню смугу ПЧ, обмежену бортом; іноді для відведення води влаштовують відкриті лотки різної форми. Така система не відповідає сучасним вимогам благоустрою міст (канави швидко замулюються, що потребує регулярного їх очищення і відновлення).

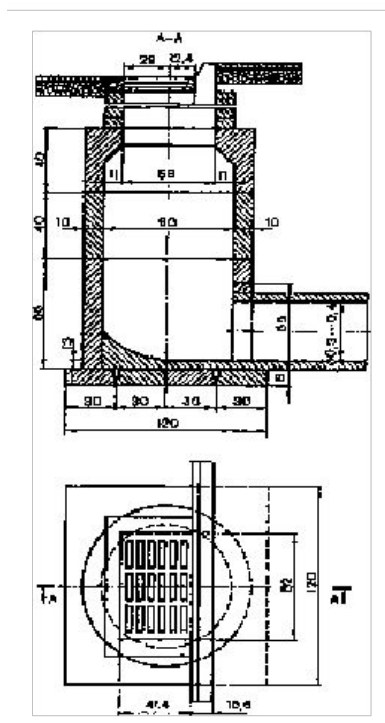
1 - дощоприймальний колодязь; 2 - оглядовий колодязь;
3 - колектор зливної каналізації; 4 - приєднувальна гілка від дощоприймального колодязя; 5 - бортовий камінь

Закрита система водостоків складається з підземних трубопроводів, зливоприймальних колодязів, що приймають воду з відкритих лотків, оглядових колодязів, камер і водовипусків.

Змішана система водостоків складається із закритої (підземної) системи (переважно в гирлі) і відкритої (на більшій частині водостічного басейну).

Підземна система водовідводу поділяється на загально-сплавну, роздільну і напівроздільну (в першому випадку поверхневі води відводяться разом з побутовими та виробничими стоками по одній загальній системі споруд. Якщо система напівроздільна, приєднання водостоків до загального колектора побутових вод здійснюється в спеціальних розподільних камерах)

Трубопроводи великих діаметрів, призначені для транспортування великих обсягів води, називають колекторами. Сукупність усіх трубопроводів, оглядових колодязів і камер становить водостічну мережу міста.

Зливоприймальні колодязі будують у лотковій частині проїздів; відстань між ними залежить від поздовжнього похилу вулиць.

Крім зливоприймальних, будують також **колодязі оглядові**, які призначені для спостереження за станом водостоків та їхньої чистки

В місцях поворотів траси водостоку в плані і в місцях різкого зламу поздовжніх похилів будують **додаткові оглядові колодязі**.

Швидкість протікання води по трубах регламентується і залежить від матеріалу труб: для бетонних труб - 0,6...7,0 м/с; для чавунних, сталевих та азбестоцементних - 0,10...12 м/с.

Глибину водостоку призначають залежно від глибини промерзання ґрунту.

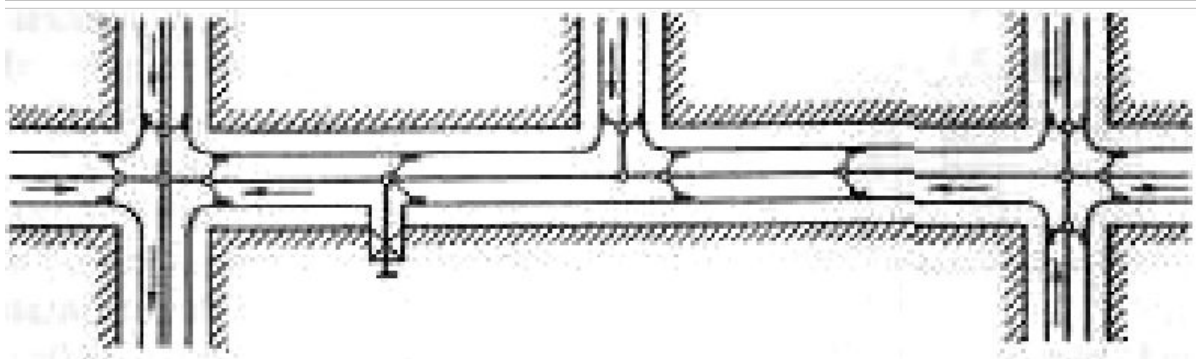
Під час проектування водостоків виконують **гідрологічний розрахунок для визначення витрат зливових вод**. Для розрахунку водостоків з різною довжиною водозбірного басейну критичними можуть бути дощі різної довготривалості та інтенсивності.

Довготривалість зливи, що дорівнює часу стікання до розрахункового перерізу з найбільш віддалених точок басейну, називається **критичною тривалістю зливи**, а відповідні інтенсивності злив - **граничними інтенсивностями**.

Водостік доцільно прокладати за межами ПЧ, але в межах червоних ліній ; це дає змогу проводити ремонтні роботи на водостоку без руйнування покриття.

Вода, що стікає на ПЧ, концентрується в трикутному несиметричному лотку, створеному ПЧ і бортом. Вода, що протікає в лотку, стікає до **водоприймального колодязя** через решітку.

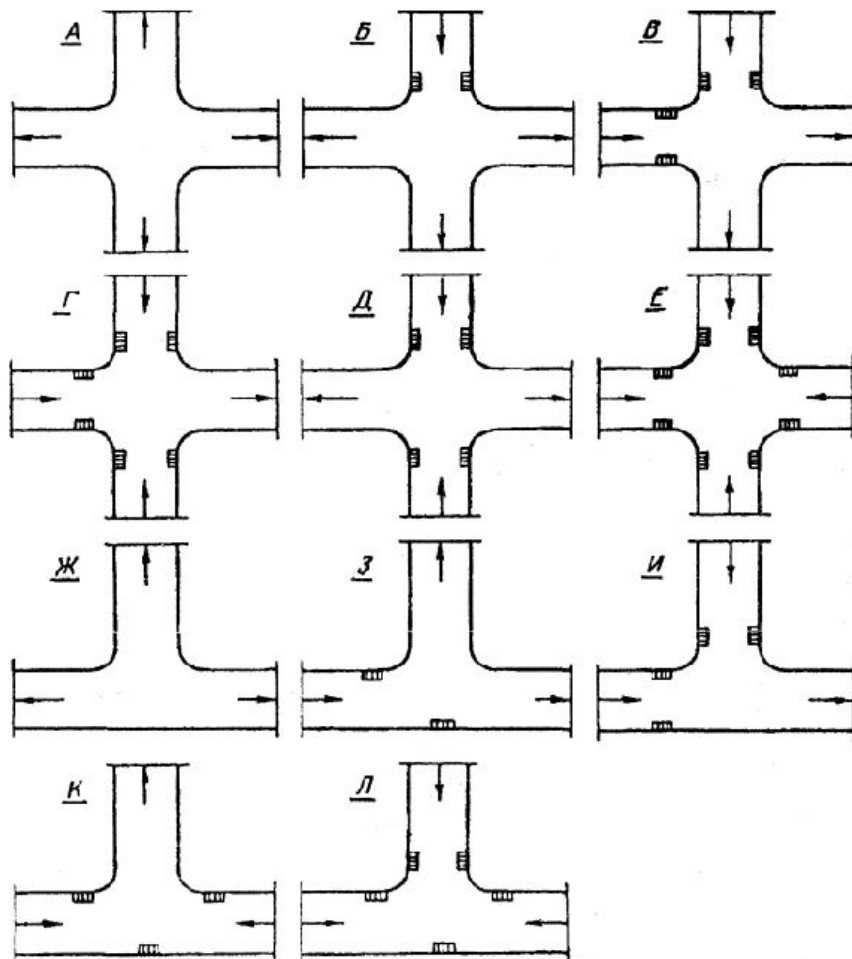
Для приймання поверхневої води влаштовують **водоприймальні колодязі**, закриті водоприймальними решітками. Водоприймальні колодязі на вулицях розміщують: у понижених місцях в лотках ПЧ вздовж вулиці на визначеній відстані один від одного; на перехрестях вулиць; навпроти в'їздів до кварталів

Вихідні ділянки водостоків роблять, як правило, **незатоплюваними**, тобто вище рівня води у водоймищі. Затоплені випуски передбачають тоді, коли треба зупинити швидкість течії води при виході з водостоку. Глибину затопленого випуску призначають з умов забезпечення виходу води під лід максимальної товщини.

Розміщення водоприймальних колодязів на перехрестях і примиканнях, що розташовані:

А,Ж - на пагорбі; Б,З - на вододілі; В - на косогорі;
Г,Д,И,К - у тальвегу; Е, Л - в улоговині.

Дощоприймальники на бульварах, смугах зелених насаджень розміщують через 100-180 м.

Оглядові колодязі встановлюють у місцях повороту траси, зміни діаметрів, похилів, прийому гілок від водоприймальних колодязів або бічних колекторів і на прямих ділянках.

Розміри у плані **оглядових колодязів** дощової каналізації слід приймати: на трубопроводах діаметром до 600 мм включно - 1000 мм, на трубопроводах діаметром 700мм і більше - довжиною 1000 мм і шириною, що дорівнює діаметру найбільшої труби.